

tudi opravičilo: „Zar je bilo što od vrednosti? Mi živimo u miru i u izobilju.“ (str. 128). Mislim pa, da je tako skakanje v času celotnemu romanu vendar malo v nadlego.

Da je v romanu vse idealizirano, se ne bomo čudili, če pomislimo, da je dejanje razdeljeno v tri dele: Budjenje, Borba in Cilj — ščemer je avtorica diskretno nakazala, da poklanja svoje delo predvsem — mladim dekletom in družinam. Kot tako ima delo svojo visoko umetniško in etiško vrednost in ga moramo v naši književnosti pozdraviti z odkritim veseljem. — Na naslovni list je Tomislav Krizman narisal à la Busch nekakega Maksa, (ali pa je mogoče Moric?), ki se mu baš hoče kihnuti.

Ivan Albrecht.

Glasovne opombe. Imeli smo bojevnika za lepoto našega narečja. Stritar je — hvala Starodnevniku! — pobil pozoja, ki je požiral vokalne končnike. Zmaj — opuščaj je živel, apostrof je izginil ko travnov sneg. Kedo ne ve, da so pregoste konsonantne skupine blagoglasju kvarne! Samo izrecite *Haftpflcht* in koj izgubite navdušenje do trde švabščine ter istotake albionščine. Osobito pa se mora pesnik ogibati gruč, razen kjer namerava izvati poseben učinek uprav na tej poti. Ker je ravno Golar na dnevnem redu, si oglejmo ritmične neuglajenosti v obeh njegovih zbirkah.

„Pisano polje“ str. 30: Daj mi *lesk* svojih oči (glajše: Lesk mi daj svojih oči). Str. 31: Planem *k dragi* iznenada (ugodnejše: K dragi planem iznenada). Tako se iznebimo še hiata i-i. Zev sicer ni tako zopern, vendar je Škrabec dokazal, da se ga slovenski jezik rad ogiblje; tudi v Golarjevih stihih se često nahaja očitvidna siniceza. Str. 32: kot ptička (menj trdo: ko ptička ali ko tička). Str. 61 *lesk spreminja* mi kot opal (spreminja lesk mi ...). Str. 102 drobne hoje kot *v pšenici* prepelica. Tu imamo kepo *topš*, ki se razvali, če pišemo primerjalno členico v splošno znani obliki *ko*; šele v tem slučaju je možno izgovoriti dvoustnični predlog *v* in kepa je ravno za polovico drobnejša!

„Rožni grm“ str. 13 *cest blestečih* — ni baš najhujša nezgrapnost, a neizrekljiva gruda je to-le: do zlatih *zvezd strmi* visok (strmi do zlatih *zvezd visok*). Str. 21 ves zamišljen *sem v tvoj* mladi kras — predloga *v* ne smem čitati niti po šolarsko *vt* niti po hrvaško *u*, ker bi razdril ritem. Slično str. 23 *cvetoča mladost v mladem* maju. — O Janica, v *prostost z* menoj! (V *prostost*, o Janica, z menoj!). Le za oči je pisana sledeča greba (str. 57): *sto zvezd zlatih* ti zasiže (sto ti zlatih *zvezd zasiže*, sto te zlatih *zvezd obsije*).

Katon iz utice.

Književne posebnosti. „Madani Glaoui“ od pisateljev Jérôme & Tharaud je roman o nedavno umrlem paši v južnem Maroku. Pri neki paradi ga je spremila kavalkada 30 mladeničev zalih ko dan in sijajno napravljenih: sami njegovi potomci, enake starosti! Ta fevdalni družinski poglavar je imel nič menj ko stotino sinov. Kako daleč si bil za njim, kralj naš Samo!

Našim mladim Francozom se priporoča veseli, satirični, zelo zanimivi roman brez ljubezni: Jean Farmer „César Napoléon Gaillard à la conquête de l'Amérique“. Dogodivščine francoskega potnika, ki je odjadral za srečo, kažejo nadkriljevanje ameriškega življenja, ogromnost hotelov, obrti in trgovine v ironičnem nasprotju s francosko rutino.

A. D.